

Хламидиоза

Дефиниция

Хламидиозата по котките е инфекциозно заболяване, което протича с **конюнктивит, ринит и пневмония**.

Етиология

Причинява се от вътреклетъчния патоген **Chlamydophila felis**. Съдържа ДНК, РНК и е чувствителна на антибиотици. Тя е грам-отрицателна.

Образува ретикуларни и елементарни телца, като крайният резултат е лизис на гостоприемниковата клетка.

Епидемиология

Най-чувствителни на хламидийна инфекция са **котенцата** на възраст от 5 седмици до 9 месеца.

Източник на инфекцията са **болните** и **преболедевалите** (до 18 месеца в очния секрет носителство) котки.

Отделянето на Ch. felis става с конюнктивалния и носния секрети, слюнката, фекалиите, млякото и урината.

Заразяването е алиментарно и аерогенно.

Клиника

Треска, слабост, загуба на апетита.

Хламидиозата обикновено протича като **хламидиозен конюнктивит**. Мишена за Ch. felis са епителните клетки на **конюнктивата**, в резултат на което се появяват серозни изтечения, едем и хиперемия. Обикновено се поражда едното око, а след 5-21 дни – другото.

Конюнктивалните епителни клетки съдържат **базофилни хламидийни включения**.

Диагностика

Диагнозата се поставя въз основа на анамнезата, клиничната картина и лабораторните изследвания.

Методи:

1. **Доказване на хламидийни телца** – използва се конюнктивален или назален секрет. Елементарните телца се откриват в епителните клетки и в макрофагите, но само в началото на инфекцията (1.-7. ден).
2. Изолация и идентификация на *Ch. felis* на **клетъчни култури** – диагнозата е най-точна.
3. **ИФ** и **ELISA** – за серологична диагноза.
4. Imagen Chlamydia Test и ELISA IDEIA Chlamydia Test се използват за рутинна диагностика.
5. PCR.

Диференциална диагноза - Херпесвирусна инфекция, Калицивирусна инфекция

Лечение

Болните се изолират и лекуват. Поставят се в топли и чисти помещения с достатъчно светлина, които често се проветряват.

Лечението включва:

- АБ – тетрациклини
- Очни препарати, съдържащи тетрациклин

В домовете за котки е необходимо всички животни да бъдат третирани профилактично в продължение на 4 седмици, а болните – още 2 седмици след клиничното им оздравяване.

Други АБ, които може да се използват, са еритромицин и тилозин.

Ch. felis е устойчива на пеницилини, хлорамфеникол, неомицин и сулфонамиди.

Превенция и контрол

Да не се допуска контакт между домашни и скитащи животни.

Редовна дератизация.

Болните своевременно се изолират и лекуват.

Висока лична хигиена.

Коластрални антитела.

Ваксинация.

Първа ваксина - 9-та седм.

Втора ваксина - 12-та седм.

Има данни, че Ch.

felis е зоонозен агент.